

[Kristine Helthørg.]

opføre sig som voksne, på samme måde er vi vist i dag alt for tilbøjelige til at betragte de voksne på skolebænken som nogle meget ufuldkomne børn, der strengt taget burde tage imod oplysningens klare sol med opladt barnesind, jfr. bare det udtryk, vi anvender: voksepædagogik. Alene det vil ved nærmere omtanke sige, at det er børneskolen, der er vores udgangspunkt, og ikke den voksnes situation.

Men et uddannelsesråd og et særligt sektorråd, som skulle tage sig af denne side af undervisningen, vil måske være i stand til at opstille undervisningssystemer, som de må være netop for voksne mennesker, der nærmer sig uddannelsen af egen fri vilje med hele deres voksne arbejdsform og den modenhed, som man må respektere, og som i mange henseender kan være nok så værdifuld som den lærenemhed og friskhed, som barnet har, hvis vi da forstår at satse på en velunderbygget og velovervejede voksenundervisning, hvor der ikke anvendes almindelige lærere som dem, vi anvender i den egentlige børneskole.

Det glædede mig også, at ministeren lagde så stor vægt på, at det her nok drejer sig om en livslang, men tillige om en integreret education. Får man magt, som han har agt, vil voksenundervisningen måske igen blive Danmarks fornemste bidrag til verdenskulturen og det led i vort uddannelsessystem, hvorfra tiltrængte impulser kan udgå til børneskolen.

Forbindelsen mellem uddannelse og det daglige liv er vel det punkt, hvor skolen i dag svigter mest, hengemt, som den er i sine paladser og bag sin åndelige fletten peddigerør. Måske kan de voksne som elever hjælpe med til at bringe skolen og undervisningen tilbage til livet også for børnenes vedkommende.

Det var også med glæde, jeg noterede de konkrete forslag om udnyttelse af radio og tv og om integrering af undervisningen i universitetscentre og andre centre for undervisning og efteruddannelse, selv om jeg tror, at man på disse punkter skal være forsigtig og tage ordet eksperimenter som det, det er, nemlig undersøgelser, som ikke nødvendigvis bør tages med begejstring som udgangspunkt, noget, der skal vurderes kri-

tisk, om det virkelig giver de resultater, man ser frem til.

Det er sagt her af så mange, og det er måske overflødigt at gentage, at det er umådelig vigtigt, at man overalt i uddannelsessystemet har mulighed for at vende tilbage og begynde igen det sted i undervisningen, hvor man slap på et tidligere tidspunkt i sit liv, og det skulle i forbindelse med fremtidsplanerne omkring de nye skoletanker for folkeskolen også gøre det muligt at planlægge sådan noget nærmere for de mennesker, der har børn i dag.

Men der var et væsentligt punkt, hvor jeg savnede en mere detaljeret tilkendegivelse end blot dette, at regeringen vil prioritere disse opgaver omkring voksenundervisningen højt. Hvor højt, spørger man sig selv. Det er klart, at det her drejer sig om problemer, der både økonomisk, pædagogisk og strukturmæssigt berører flere ministerier, og det er måske forklaringen på, at vi ikke har fået dette lidt mere præcist belyst. Men det ville være glædeligt, om ministeren kunne svare mig på det spørgsmål, som jeg måske ikke burde stille her, men vende tilbage til ved en anden lejlighed, men som forekommer mig allermost brændende: er der penge til disse formål?

I denne forbindelse er det af største vigtighed at erindre sig, hvordan de allerede eksisterende i mange henseender glimrende og nyttige tilbud udnyttes. Ca. $\frac{1}{4}$ af Danmarks lærerstand gennemgår, for at nævne et eksempel, omskolingskurser år for år, og det er jo kun godt, men går vi ned til de ca. $\frac{3}{4}$ af Danmarks arbejdsstyrke, der kun har en nødtørftig folkeskoleuddannelse af forældretype bag sig, viser det sig, at det ikke er her, omskolingen er en dagligdags foretagelse. Disse spørgsmål er blevet nærmere undersøgt, og fra svensk side er de blevet omtalt på den forberedende konference i midten af maj inden UNESCO-konferencen i Tokyo af undervisningsråd Gösta Vestlund fra Stockholm. Han konstaterer her, at den nye voksenundervisning, der er blevet etableret i Sverige og har kostet ganske anseelige summer, 1 milliard svenske kroner, først og fremmest bliver udnyttet af dem, der i forvejen havde en ret god uddannelse. I stedet for at bygge bro over uddannelseskløften i samfundet havde de vældige beløb, man